

Po ukonstytuowaniu się rządu Daladiera Stosunek prasy bardzo krytyczny Gabinet bez stałej większości

PARYŻ, 30.1. W gabinecie Daladiera zasiada 13 posłów i 4 senatorów.

Prócz podanych już wczoraj nazwisk ministrów, do gabinetu należą: minister oświaty—Berthod, minister emerytur—Ducos, minister robót publicznych—Paganon, minister kolonii De Jouvenel, minister marynarki wojennej—De Chapedelaine, oraz minister marynarki handlowej—La Chambre. Prócz tego jest 8 podsekretarzy stanu (wszyscy oni są członkami Izby posłów).

Oświadczenie premiera

Po ukonstytuowaniu się rządu nowy premier oświadczył dziennikarzom: Nie dobiegałem ministrów według marki partyjnej, nie brałem też pod uwagę osobistych nieporozumień, chciałem utworzyć gabinet podniesienia kraju i autorytetu republikańskiego. Trzeba było szybko położyć kres błądowi i zwyczajom, które wstrząsnęły opinią. Francja nie może długo istnieć bez budżetu, który musi być uchwalony przed 31 marca, inaczej grozi nam chaos. Trzeba też dokonać reformy ustroju podatkowego oraz ulżyć ciężarom francuskiej wytwórczości. Pragniemy też wzbudzić zaufanie w masach i zaprowadzić porządek drogą uśmierzania skarbu.

Negatywny stosunek grupy Tardieu

Grupa centrum republikańskiego, do której należy obecny minister wojny, płk. Fabry, ogłosiła komunikat, iż obecny gabinet został utworzony po nieudaniu się dwu prób powołania gabinetu kartelowego. Do gabinetu wchodzi ministrowie z poprzedniego rządu, potępiani przez opinię publiczną. W tych warunkach rząd Daladier nie odpowiada w maganiom chwili obecnej, wobec czego grupa odmawia mu poparcia.

Prócz tego grupa centrum republikańskiego ogłosiła drugi komunikat w sprawie pułkownika Fabry. Oświadcza ona, że Fabry, należąc do gabinetu Daladiera, nie może jednocześnie należeć do grupy centrum republikańskiego, to też grupa, w wielkim ubolewaniu, postanawia skreślić go z listy swych członków.

Niepewne położenie gabinetu

PARYŻ, 30.1. Kola polityczne odnoszą się do nowego rządu ze sceptycyzmem. Nie może on liczyć na poparcie stronnictw socjalistycznych, a ze względu na stanowisko centrum republikańskiego, któremu przewodzi Tardieu, wobec pułkownika Fabry, gabinet Daladiera nie może też liczyć na poparcie tej grupy. W tych warunkach ma on do rozporządzenia jedynie 280 głosów, co nie stwarza stałej większości. Gabinet będzie tedy musiał lawirować między grupami, co nasobracza mu poważne trudności. Nie zadowolili on też opinii publicznej, która domagała się zasadniczej zmiany w składzie gabinetu, nie zaś jeszcze jednego wywołania gabinetu radykalnego.

Nowe aresztowania

w związku ze Stawiskim?

PARYŻ, 30.1. Rząd miał zamiar początkowo stanąć przed Izłą już w piątek, jednakże exposé zostało odroczone do wtorku. W ten sposób rząd chciał uzyskać czas dla przedsięwzięcia sankcji wobec osób, które są zamieszczone w aferze Stawiskiego. Jest możliwość aresztowania wszystkich tych osób, co do których istnieją formalne oskarżenia. Aresztowani też będą urzędnicy, winni zamieszkania służbowego. Podobno rząd zgodził się też na zwolnienie nadzwyczajnej komisji śledczej dla zbadania afer Stawiskiego.

Krytyczny stosunek prasy

PARYŻ, 31.1. (PAT.). Prasa paryska obszerne omawia skład nowego rządu, ustosunkowując się do niego raczej krytycznie.

Nawet umiarkowany „Temps” dość ostro występuje przeciwko nowemu gabinetowi i ostrzega

przed nadużywaniem cierpliwości opinii publicznej. Nieporozumienia istnieją w dalszym ciągu — oświadcza dziennik — i grożą zwiększeniem się, o ile partje okażą się niezdolne do pogodzenia się z rytmem dyscypliny państwowej.

Bez wątpienia powiększa się jeszcze bardziej, jeżeli na niecierpliwe pragnienia kraju odpowie szósty rząd radykalny, podobny do pięciu poprzednich, to znaczy, niezdolny do rządzenia bez nieustannych sztuczek ekwilibrystycznych, znajdujący się pod ustawiczną groźbą utraty większości i zmuszany, dla zachowania swego życia, do nierealizowania niczego trwałego i niezdolny ani do uzdrowienia moralnego czy finansowego, ani też do podniesienia polityki zagranicznej.

Francja warta jest czegoś lepszego i czegoś innego. Przez odmawianie posłuchu podnoszącym się groźbom partje i parlamenty wystawiają się na burzę. Wszystkie rewolucje zaczynały się od nieporozumienia pomiędzy krajem a jego reprezentacją. Trzeba strzec się, aby nie nastąpił pomiędzy niemi rozdział.

„Gabinet młodych”

Organ młodych radykalów „No tre Temps” podkreśla, że obecny gabinet jest gabinetem młodych. Zarówno sam Daladier, który jest najmłodszym z premierów francuskich, jak i inni ministrowie należący do młodej ge-

neracji radykalów. Dziennik zwraca uwagę, że gabinet ten przez nieobecność w nim różnych grup socjalistycznych i ze względu na ich niewątpliwą opozycję, oznacza zerwanie wspólnego frontu lewicy. Rząd Daladiera jest rządem koncentracji republikańskiej, ale utworzonym nie według klucza partyjnego, lecz z osób reprezentacyjnych. Jest to próba oryginalna, śmiała, ale bardzo ryzykowna.

„Le Journal” w ten sposób ocenia trudności gabinetu: zdaje się, iż napotka on na nieugiętość ze strony blumowców, dużą rezerwę ze strony neosocjalistów, umiarkowaną aprobatę grupy radykalnej, w której Chautemps i Herriot zachowują niezaprzeczalny wpływ oraz na ograniczone poparcie centrum i prawicy. W każdych innych okolicznościach gabinet taki byłby niewątpliwie skazany na upadek. W chwili obecnej jednak może on żyć, jeżeli jego przedstawienie się Izłom poprzedzą akty, które mogłyby zapewnić mu poparcie mniej zdecydowanych. Wiadomo, że premier Daladier ze swoją prawością, nie znośzącą kompromisów, jest szczególnie powołany do podjęcia takich aktów. Mniejsza o hufiec, jeżeli władza dąży śmiało do pełnego światła.

Pierwszy rząd wolny od socjalistów

W podobnym duchu pisze „Le

Matin”, który podkreśla z zadowoleniem, że jest to pierwszy rząd lewicowy, wolny od wszelkiej hipoteki socjalistycznej. Silna osobistość premiera, jego oświadczenie, złożone przy przedstawianiu członków rządu w pałacu Elizejskim, obecność Pietri na stanowisku ministra skarbu — wszystko to są czynniki, mogące natężyć ochotę opinii i przywrócić zaufanie publiczne.

Według „L'Oeuvre”, jeżeli Daladier nie stworzył gabinetu takiego, jaki zamierzał, to wina za to spada na grę intryg parlamentarnych. Jedyne pytanie, jakie staje dziś przed nami, jest: Co zrobi rząd?

Mydło Bebe Frajmana-idealne dla dzieci i dorosłych

W rocznicę rządów hillerowskich Kancelarz Hitler o polityce Niemiec Uchwalenie nowego ustroju

BERLIN, 30.1. — Posiedzenie parlamentu rozpoczął Goering krótkim przemówieniem, po czym stanął na trybunie kanclerz Hitler, który wygłosił półtoragodzinną mowę.

W pierwszej części przemówienia kanclerz zwrócił uwagę na znaczenie rewolucji hitlerowskiej w Niemczech. Potępił on dawne partje polityczne i oświadczył, że naród niemiecki może zawdzięczać ocalenie tylko narodowym socjalistom. Niemcy w dalszym ciągu przekonane są o niewinności wobec wybuchu wojny światowej. Wymuszone w Wersalu przyznanie się do winy nie zmieni tego faktu, a ciężary polityczne i gospodarcze, które narzucił traktat pokojowy narzucił, zawiodły zaufanie narodu niemieckiego do sprawiedliwości instytucyj międzynarodowych.

Poruszając sprawę ustroju Rzeszy, kanclerz zaznaczył, że jest ona wyłączona z dyskusji. Hitler przeprowadził ją sam, jako pełnomocnik narodu. Jest to główne zadanie rządu narodowo-socjalistycznego.

Przechodząc skości do polityki zagranicznej, Hitler zaznaczył, że, obejmując władzę przed rokiem, miał na celu tylko przywrócenie godności i równouprawnienia Niemcom. Rząd niemiecki sądził, że w ten sposób najlepiej przyczyni się do prawdziwego pokoju. Rzesza gotowa była żyć w pokoju i przyjaźni z innymi narodami, w przekonaniu, że będzie można mówić o różnych przeciwieństwach, nie odwołując się do przemocy.

Stosunki z Polską

Skości Hitler przeszedł do omówienia stosunku do Polski. W dniu 30 stycznia 1933, gdy obejmował rząd, stosunki między Niemcami a Polską nie mogły się wydawać zadawalające. Groziło niebezpieczeństwo, że wzrósł wzajemnie nastroj się utrwalił. Taki nastroj mógłby przybrać charakter dziedzicznego obciążenia politycznego po obu stronach, a taki stan rzeczy stałby na przeszkodzie pomyślniej współpracy w przyszłości. Niemcy i Polacy będą musieli pogodzić się z faktem, że istnieją obok siebie. Słuszne jest więc, aby ten stan, który trwał przez 1000 lat, uzyskał właściwą formę, umożliwiającą jaknajwiększe korzyści dla obu stron.

Chciałem wykazać na konkretnym przykładzie, że istniejące różnice nie powinny być przeszkodą do znalezienia w stosunkach między narodami takiej formy, która jest bardziej pożyteczna dla pokoju. Jest ona lepsza od politycznego i gospodarczego bezwładu, który jest jedyną konsekwencją stałego cychania na siebie i nieufności. Uważałem za słusne omówić szczerze i otwarcie interesujące oba kraje zagadnienia, zamiast powierzać takie zadanie stronom trzecim. Mogą istnieć i nadal różnice między krajami, ale próby ich uśmierzania drogą wojenną dalyby tak

Nie Kościół lecz „Strzelec” Interpretacja p. starosty

Coraz częściej dochodzą nas wiadomości o niezyczliwym ustosunkowaniu się władz lokalnych do Kościoła katolickiego. Oto jeden z obrazków.

W Serocku nad Narwią miejscowe stowarzyszenie „Jutrzenka”, likwidując się, przekazało kościołowi katolickiemu dom ludowy. Uchwała zapadła 60 głosami przeciwko czterem. Starosta puituski dopatrzył się w tej uchwale naruszenia statutu, który postanawia, że w razie likwidacji stowarzyszenia, cały jego majątek ma być przekazany „na cele wyznaniowe” i nakazał oddać dom w ciągu dwóch tygodni miejscowemu „Strzelcowi”. Zerwano więc kłódki i usunięto katolickie S. M. P. z domu, w którym odbywają swe zebrania b. często i miejscowe organizacje żydowskie.

Parafianie zaskarżyli obecnie postanowienie władz do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Interpretacja statutu przez p. starostę, wyłączając Kościół z prawa dziedziczenia, jako instytucję „tylko wyznaniową”, a przysądżając dom „Strzelcowi”, jako organizacji „oświatowej i społecznej”, jest bardzo dowolna. Że inna była wola założycieli i członków „Jutrzenki”, świadczy najlepiej jej statut, który postanawia w par. 2, że do stowarzyszenia mogą należeć tylko Polacy wyznania rzymsko-katolickiego, w paragrafie 3, że stowarzyszenie ma na celu szerzenie oświaty i dobrych obyczajów, a w par. 4, że organizuje między innymi i chóry kościelne.

Skutki gry na „accumulativ” Sprawa bookmacherów przed Sądem Okręgowym

Ciekawą sprawę rozpatrywać będzie 7 lutego r. b. Wydział Karno-Administracyjny Sądu Okręgowego, przed którym staną przysięgli agent giełdowy, Edward Heyman, oraz znajomy jego niejaki Stabhole, oskarżeni o bookmacherstwo i skazani w drodze administracyjnej na grzywnę po 3.000 zł. oraz po miesiącu bezwzględnej aresztu.

W czasie jesiennych wyścigów Edward Heyman nabył w kasie wyścigów bilet t. zw. accumulativ na cztery konie. Wśród tych czterech koni był jeden, który budził pewne wątpliwości co do wygranej, wobec czego zaproponował swemu znajomemu Stabholemu, iż gotów jest odprzedać mu prawo do tego konia. Tymczasem wszystkie konie wymienione w accumulativie przybyły do mety i p. Heyman stał się szczęśliwym wygrywającym sumę 2.000 zł. Na owego czwartego konia, odkupionego przez Stabholem, padła wygrana 1.000 zł. Na poczet tej sumy Heyman wręczył swemu towarzyszkowi 100 zł., mówiąc, iż resztę ureguje na drugi dzień i w tym celu prosił go o

przybycie do znanej kawiarni „Caffé Billard” p. Forma.

Gdy na drugi dzień p. Stabhole przyszedł do umówionego lokalu, zatrzymany został przez wywiadowcę policyjnego, gdyż w owym czasie w lokalu kawiarni zarządzona była oblawa na bookmacherów. Stabhole, zapytany, w jakim celu i do kogo przyszedł, opowiedział szczegółowo, w jaki sposób stał się szczęśliwym posiadaczem wygranej 1.000 zł. i, ku swemu wielkiemu zdziwieniu i przerażeniu, postawiony został w stan oskarżenia przed starostą grodzkim o udział w bookmacherstwie. P. Stabhole mógł jednak pocieszyć się, gdyż razem z nim oskarżony został jego przyjaciel, p. Edward Heyman.

Obaj amatorzy gry na accumulativ odwołali się od podanego już orzeczenia władzy administracyjnej do sądu, zgłaszając szereg świadczeń, którzy mają udowodnić, iż z bookmacherstwem oskarżenia nie mają nic wspólnego, a umowa zawarta między nimi, miała charakter wyłącznie prywatny. Oskarżonych bronią adwokaci Goldstein, Lewy, Skoczyński, i Ruff.

Węgiel polski w Irlandji Ciągłe przychodzą nowe ładunki

LONDYN, 31.1. (PAT.). — „Times” i inne dzienniki angielskie donoszą, że do Belfastu przybył statek duński „England” z ładunkiem 3200 ton węgla polskiego, który został wyładowany bez trudności.

„Times” podkreśla, że w ciągu bieżącego miesiąca jest to już drugi ładunek węgla polskiego w

Belfaście. Pierwszy ładunek przywiózł statek angielski „Margit”.

Niezależnie od tych transportów do północnej Irlandji, znaczne ładunki węgla polskiego przywieziono, jak informuje „Times”, do wolnego państwa irlandzkiego, które wprowadziło cło na węgiel angielski.

Stratosferyczny balon sowiecki odnaleziony

MOSKWA, 30.1. — Balon stratosferyczny „Ossoawjachim”, który pobił rekord światowy, osiągając wysokość lotu 20.600 metrów, zaopatrzone był w precyzyjne instrumenty do badania promieni kosmicznych, zjawisk magnetycznych, składu powietrza oraz do robienia zdjęć fotograficznych. Komendantem balonu był Fedosienko, inżynier sowieckiego lotnictwa cywilnego. Losy balonu są nieznane. Do-

piero o godzinie 18 przerwana została łączność radiowa z balonem, który wówczas znajdował się o 125 kilometrów od Moskwy. Fachowcy przypuszczają, iż balon wyładował w odludnej miejscowości.

MOSKWA, 31.1. (PAT.). — Wskutek gęstej mgły stratosztat „Ossoawjachim” odłożył lądowanie do dzisiejszego ranka. Bliższych szczegółów narazie brak.

katastrofalne następstwa, że nie pozostawałyby one w żadnym stosunku do korzyści, jakie mogłyby dzięki niej uzyskać.

Niemcy — Austria

Przechodząc do stosunku do Austrii, Hitler wyraził żal, że stosunek ten nie uległ złagodzeniu, ale winna temu Austria. Kanclerz oświadczył, że jest absurdem twierdzić, iż Niemcy zamierzają gwałtem opanować Austrię. Ale jest zrozumiałe, że narodowy socjalizm, panujący nad całym narodem niemieckim, nie może zatrzymać się u granic Austrii. Ta Austria była przez stulecia częścią składową Rzeszy, a w wojnie światowej stała o boku Niemiec, to też rząd austriacki musi odpowiadać za swoją działalność przeciwko ruchowi narodowo-socjalistycznemu.

Rzesza nie planuje i nie podejmuje ataków przeciw Austrii. Skargi na propagandę antyaustriacką w Niemczech są nieuzasadnione. Rząd Rzeszy szanuje wolność Niemców austriackich i każdej chwili poda Austrii dłoń do porozumienia.

Saara

W końcu Hitler omówił sprawę zagłębia Saary. Zaznaczył on, że gdy Francja i Niemcy uregulują ją w drodze wspólnej um-

Adwokat Hofmoki-Ostrowski Obrazil stan lekarski

W Sądzie Apelacyjnym znalazła się wczoraj głósna sprawa urzędnicza firmy „Vistula”, Kotowskiego, który usunął błąd z pracy targnął się na dyrektora firmy, Rawetę, ciężko go raniąc.

Srebrna papierośnica, jaką dyr. Rawet miał w kieszeni, sprawiła, że kula skrzywiła bieg i dzięki temu dyr. Rawet uniknął śmierci.

Sąd Okręgowy skazał Kotowskiego na 4 lata więzienia, wczoraj zaś sprawa przyszła pod rozpoznanie Sądu Apelacyjnego.

Dyr. Rawet na sprawę się nie stawił, zaś jego pełnomocnik, adw. Berland, wnoszący powództwo cywilne, złożył świadectwo lekarskie, wystawione przez dr. Anastazego Landaua, stwierdzające, że w stanie ranego zaszło pogorszenie wskutek powtarzających się krwotoków.

Obrońca Kotowskiego, adw. Hof-

wy, cała ludność zagłębia przyjmie to rozstrzygnięcie olbrzymią większością. Kanclerz ubolewa, iż rząd francuski na propozycję Niemiec w tym względzie, nie chciał się zgodzić.

Stosunek do Ligi Narodów

Niemcy wystąpiły z Konferencji Rozbrojeniowej i Ligi Narodów, ponieważ nie uwzględniono ich żądań w sprawie równouprawnienia zbrojeń. Żadna groźba — zakończył Hitler — ani też żadna przemoc nie zmuszą narodu niemieckiego do wyrzeczenia się praw suwerennych.

Ustawa o nowym ustroju

BERLIN, 30.1. — Parlament uchwalił dzisiaj nową ustawę o ustroju Niemiec, która brzmi tak:

Art. 1. Przedstawicielstwa poszczególnych krajów zostają zniesione.

Art. 2. Suwerenność poszczególnych krajów przechodzi na Rzeszę. Rządy krajów podlegają rządowi Rzeszy.

Art. 3. Namiestnicy rządu Rzeszy podlegają służbowo ministrowi spraw wewnętrznych Rzeszy.

Art. 4. Upoważnia się rząd Rzeszy do przedstawienia nowej konstytucji.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Adwokat Hofmoki-Ostrowski Obrazil stan lekarski

Hofmoki-Ostrowski, twierdząc, że jest przeciwnie i że w stanie p. Rawet nastąpiło polepszenie, m. in. oświadczył: „Panowie sędziowie! Nawet w dzisiejszych ciężkich czasach świadectwo lekarskie jest jeszcze najtańszą rzeczą i każdy może je mieć”.

Oświadczenie to wywołało oburzenie trybunału i na wniosek adw. Berlanda zostało dostawnie zaprotokulowane.

Obecni na sali biegli płk. dr. Nelson i dr. Dreszer, zwrócili się do Sądu, prosząc o wydanie im odpisu protokołu, celem przedstawienia go w Izbie Lekarskiej, która zechce wyciągnąć należyte konsekwencje z obrazu ogółu lekarskiego.

Po tym przykrym incydencie rozprawa potoczyła się dalej; w wyniku jej wyrok skazujący Kotowskiego na 4 lata więzienia został zatwierdzony.

Kat partyjny i jego pomocnica doczekali się wyroku

SOSNOWIEC 31.1. Donosiliśmy już o procesie, który toczył się przed tutejszym Sądem Okręgowym przeciwko dwu członkom Związku Młodzieży Komunistycznej, Lewkowi Weintraubowi i Sali Woźniczce, oskarżonym o dokonanie morderstwa na mocy wyroku partyjnego na osobie jednego z b. towarzyszy partyjnych, Włodzimierskiego.

Wczoraj rano komplet sędziów odbył wizję lokalną na miejscu przestępstwa koło kopalni „Opadowa” w Niwie. O godz. 6 wiecz. zapadł wyrok, na mocy którego Weintraub skazany został na 8 lat więzienia, a

Woźniczowa na 3 lat więzienia, oba je z pozbawieniem praw.

Szef Kancelarii Cywilnej

Zgodnie z naszymi zapowiedziami nastąpiło już podpisanie nominacji tymczasowego sekretarza kancelarii cywilnej Bronisława Helczyńskiego na stanowisko pierwszego prezesa pierwszego trybunału administracyjnego.

Jednocześnie podpisana została nominacja posła z grupy ziemskiej BB. Świeżawskiego na szefa kancelarii cywilnej Prezydenta RP.